

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16223/2023
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1830/22 од 10.04.2023. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1830/22 од 10.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1830/22 од 10.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 7130/21 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је у целости одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв бр. 304/21 од 25.08.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 24.052,00 динара с тим што на износ трошкова од 21.000,00 динара и законску затезну камату од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1830/22 од 10.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 7130/21 од 30.06.2022. године у ставу првом изреке, тако што укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв бр. 304/21 од 25.08.2021. године за износ главног дуга од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2021. године до исплате и у том делу одбијен тужбени захтев тужиоца, док је у преосталом делу става првог изреке пресуда Основног суда у Врању П 7130/21 од 30.06.2022. године одбијањем жалбе туженог, потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 7130/21 од 30.06.2022. године у ставу другом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 23.512,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредбаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе туженог према тужиоцу на име пружених адвокатских услуга фактурисаних по рачуну број 325/2021 од 17.06.2021. године, а побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, нити се та ревизија може да изјави због битних повреда одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 24.08.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 13.500,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је првостепена одлука преиначена, у ком случају би ревизија била дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић